

Z Ewangelii św. Mateusza

W owym czasie wystąpił Jan Chrzciciel i głosił na Pustyni Judzkiej te słowa: „Nawróćcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie”. Do niego to odnosi się słowo proroka Izajasza, gdy mówi: „Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, Dla Niego prostujcie ścieżki”. Sam zaś Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a jego pokarmem była szarańcza i miód leśny. Wówczas ciągnęły do niego Jerozolima oraz cała Judea i cała okolica nad Jordanem. Przyjmowano od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając przy tym swe grzechy. A gdy widział, że przychodzi do chrztu wielu spośród faryzeuszów i saduceuszów, mówił im: „Plemię żmijowe, kto wam pokazał, jak uciec przed nadchodzącym gniewem? Wydajcie więc godny owoc nawrócenia, a nie myślcie, że możecie sobie mówić: Abrahama mamy za ojca, bo powiadam wam, że z tych kamieni może Bóg wzbudzić dzieci Abrahamowi. Już siekiera do korzenia drzew jest przyłożona. Każde więc drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone. Ja was chrzczę wodą dla nawrócenia; lecz Ten, który idzie za mną, mocniejszy jest ode mnie; ja nie jestem godzien nosić Mu sandałów. On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem”. †

Mt 3, 1-12

Echo wieków

Kiedy żył prorok Izajasz? Osiem wieków przed narodzeniem Chrystusa. Nieprawdopodobne - dziś rozważamy słowa wypowiedziane 29 wieków wcześniej! Skąd bierze się ich? Jako chrześcijanie wiemy: od Boga Stwórcy. W Jego wszechmocy mieści się także wierność w realizacji powziętych planów dotyczących wszystkiego, co ogarnia swoją miłością. Przede wszystkim człowieka stworzonego na swój obraz i podobieństwo. Rozważając wszechmoc i wierność Boga, nie możemy zapominać o drobnym „szczególe”: i prorok Izajasz i św. Jan Chrzciciel za swoją bliskość z Bogiem zapłacili życiem. Obaj zapowiadali przyście Syna Bożego, który umarł za krzyżu, by dać świadectwo wierności wobec człowieka.